

Ἀδελφοί, καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίτας καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῆ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.**

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, αὐτὰ νὰ κάνετε, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον γνωρίζετε σὲ τί καιρὸν ζοῦμε: ὅτι εἶναι πλέον ὥρα νὰ ξυπνήσετε ἀπὸ τὸν ὕπνον, διότι τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἢ σωτηρία παρὰ τότε ποὺ ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἅς ὀπλισθοῦμε μὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορὰ μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καὶ μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καὶ ἀσέλγειες, ὄχι ἔριδες καὶ ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καὶ μὴ φροντίζετε διὰ τὴν σάρκα διὰ νὰ ἱκανοποιήσετε τὰς ἐπιθυμίας της.

Ἐκεῖνον ποὺ εἶναι ἀσθενῆς κατὰ τὴν πίστιν, νὰ τὸν δέχεσθε, ἀλλ' ὄχι διὰ συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ φάγη ἀπὸ ὅλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενῆς τρώγει λάχανα. **Ἐκεῖνος ποὺ τρώγει, ἅς μὴ περιφρονῇ ἐκεῖνον ποὺ δὲν τρώγει, καὶ ἐκεῖνος ποὺ δὲν τρώγει, ἅς μὴ κρίνη ἐκεῖνον ποὺ τρώγει, διότι ὁ Θεὸς τὸν ἔχει δεχθῆ. Ποιὸς εἶσαι σὺ ποὺ κρίνεις ξένον ὑπηρέτην; Τὸ ἂν θὰ σταθῆ ἢ θὰ πέση ἀφορᾷ τὸν δικόν του κύριον, θὰ σταθῆ ὁμως, διότι ὁ Θεὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὸν κάνη νὰ σταθῆ.**